

הסמכה ממלכתית

אלקטרוניקה
לכל הדרגות

אלקטרוניקה
רפואית

כולל טלוויזיה בחוג סגור

בשיתוף "איסטרוניקס"
(מפיצי R.C.A. בישראל)

טלוויזיה

תיקון ■ אחזקה ■ שרות

בפיקוח משרד העבודה

אדריכלות פנים

בניית נוודלים

בניין ■ ריהוט ■ דגמים

בפיקוח הסתדרות הטכנאים

סרטוט

בניין ■ אדריכלי ■ מכונות

הבוגרים יתקבלו

להסתדרות הטכנאים

סרטוט טכני

בשיתוף "אלקטרה"

קירור ונויזוג אוויר

למתחילים • מתקדמים

בשיתוף "אגפא"

צילום

רגיל וציבעוני

למתחילים • מתקדמים

בפיקוח אגודת הגרפיקאים

גרפיקה שינושית

קישוט ותיפאורה

עיצוב תערוכות

כתב אכונותי

רישום ■ ציור

פיסול

בשיתוף "משכית"

ציור באטיק

עיצוב צעצועים

פרטים והרשמה

החכללה הפוליטכנית

תל-אביב, רח' המסגר 62,

טל- 36487

מ"9 בכוכר ע"ד 1 אהייצ

ומ"5 אהייצ ע"ד 8 פערב

במדנה

נגדי, צוין בפירושי שיסבתי ושכבתי על הכביש. היות ולא ביצעת את העבירות האלה, מעניין היה לדעת כיצד מתכוננת ה' תביעה להוכיח שאמנם עשיתי אותן. במיוחד לאור העובדה, שקשה מאד להוכיח, לפעמיים, דברים שלא היו ולא נבראו. על כן היתה המשטרה נאלצת לפברק. לדוגמה, עלה שוטר על דוכן העדים ונשבע שהוא אישית, ולא אחר, הרים אותי מתוך ערימה של אנשים. ולא זו בלבד, אלא גם שהייתי מחובק עם אשתי באותו זמן. הדבר היה קצת קשה לביצוע, משום שאשתי היקרה היתה באותו זמן בחודשי-הריגה האחרונים, ובמרחק של כמה קילומטרים מן המקום. "עדי המשטרה התבלבלו, סתרו את עצמם, החליפו פעמים רבות ביני לבין המורחג. בלקיזור — פשוט שיקרו."

"אין לסמוך...". ויגור עלה על דוכן העדים כעד ההגנה. בתשובה לשאלות הקציין התובע ענה, שאמנם בא להפגין ולמחות נגד הכפייה הדתית, וההסכמים הקואליציוניים ה' שונים בענייני דת. אך לצערו הרב לא היה כה אקטיבי, כשם שניסתה המשטרה להציג אותו. בפסק-הדין של השופט משה מוסק, נאמר במפורש שקציני ושוטרי משטרת ירושלים לא דיברו אמת. כין השאר: "אין אני עומד לסמוך על דברי השוטר כאשר לעובדות שתאר לפני... אף עדותו של סגן ניצב

קצה: "משוגע אשכול, משוגע ספיר, משוגע די נצצה משפוחה!"
אולם רשימת הסיסמות לא תמה עדיין:
● "ספיר, תן ללמוד ובוא ללמוד גם כן!"
● "אשכול! פטר את ספיר ולך אחריו!"
● "גם סטודנט זו השקעה — אמנם לא כמו סומרפין!"
● "אגרנט ולא תגרנט!"

ומה היתה תגובת האורחים הצופים? ביי טא אותה בעל סטקיה, שתלה בפתחה כרוז, כשפניה אל המפגינים: "עשו מספיר סטיק — אנחנו ניצלה אותו!"

משטרה

תבוסה בשקט

את פעולתה נגד שיירת השבת, שעלתה לירושלים לפני כשנה, התחילה המשטרה בקול תרועה. כדי לחסום את הכביש בפני משתתפי השיירה, גייסה מאות שוטרים, ציידה אותם באלות ובקסדות, הפעילה מכור גיות-גור, והתנפלה בפראות על משתתפי השיירה, כאשר אלה השתחוו לפני מכוניר תיהם.

נעצרו אז 18 איש, מהם ראשי הליגה למניעת כפייה דתית, תנועת העולם הזה —

הסיסמות של הפגנת הסטודנטים בתל-אביב

אנו לא אדישים / להמשלת ספטים

בליימן, באשר למעשי הנאשם, לא ניתן לי לסמוך עליהם... באשר לעדותו של השוטר כהן, בחרתי שלא לסמוך עליה כלל...".
על כן שוקל ויגור הגשת תביעה נגד המשטרה.

חקירות

תן תרומה

"אני בא מטעם אשה"ל, הסביר המתרים הצעיר לרות בית-הלחמי, תושבת תל-אביב. בית-הלחמי, שלא שמעה מימיה על דבר כזה, הנקרא אשה"ל, ביקשה הסברים. המתרים נענה לבקשה: אלה הם ראשי התיבות של אגודת שוחרי השכלה לניצרכים.

כוח חדש, סטודנטים, עורכי-דין וחברי משי-קים.
השבוע הסתבר, כי פרשה מרעישת זו הסתיימה בקול דממה דקה, כאשר נחלה המשטרה אחת מתבוסותיה המחפירות.
לא חיבק את אשתו. מבין 18 ה' עצורים, בחרה המשטרה בשני שפני-נסיין, הביאה אותם לדון על שורה שלמה של האשמות — החל בהתקלות בלתי-חוקיות, וכלה בשימוש שלא כחוק בדרך ציבורית. השניים: תושב רמת-הרזיאל יורם המורחג, ואישירושלים יורם ויגור.
המורחג חוייב בשני סעיפים, זוכה בשאר, ואילו ויגור זוכה כליל. סיפורו:
"אני באתי להפגין, אך בעת ההתנגשות עם המשטרה לא ישבתי או שכבתי על ה' כביש. לעומת זאת, בגליון האישים שהוגש

דיעות

להפציץ את דמשק

לכל מדינה בעולם יש בעייה של גנרלים משוחררים. הבעיה היא שונה בכל מקום: הגנרלים-בדימוס תובעים תמיד להרביץ, ל' התקיף, להפציץ, להשמיד.

השבוע נודע לתושבי ארצות-הברית כי ל' ישראל החדשה יש אותה הבעיה העתיקה. אחד החשובים בעתונות אמריקה, הטיימס של

**Ex-Israeli Army Chief
Would Bomb Damascus**

BY IRVING S. BENGELSDORF
Times Science Editor
Commenting on the incidents perpetrated by the Israeli army installation, Syria to draw attention

לוס-אנג'לס, פירסם כתבה בולטת תחת ה' כותרת: "הרמטכיל לשעבר של ישראל היה רוצח להפציץ את דמשק".

גיבור הכתבה: רב-אלוף יעקוב דורי, ה' רמטכ"ל הראשון של צה"ל, לשעבר נשיא ה' טכניון, אחד האידיאולוגים הגדולים של רפי"ה המבקר באמריקה כדי לאסוף כסף למען ה' טכניון.

"לא הייתי מהסס". הרפ"יסט בגולה אומר הרבה יותר מאשר הרפ"יסטים ב' ישראל. הודיע טיימס, בתאריך 15 בנובמבר: "בהגיבו על פעולת-התגמול הישראלית נגד ירדן, אמר הגנרל יעקוב דורי, מי שהיה ה' רמטכ"ל הראשון של הצבא הישראלי: אני מצטער שזה קרה נגד ירדן, צריכים היו ל' הלום בסוריה, ולהלום בה בחזקה. הייתי מפעיל את התגמול החזק ביותר נגד סוריה. לא הייתי מהסס אפילו להפציץ את דמשק."

הדברים זינעו בעיקר את היהודים ב' מקום. כתב אחד מהם להעולם הזה: "מעציב מאוד, אם להשתמש בלשון עוינה, כי בזמן כה קשה לישראל מדברים נציגיה הרשמיים או הרשמיים-למחצה ב' צורה כל-כך בלתי-אחראית... אני מקווה כי תעירו את דעת-הקהל הישראלית נגד הצהרות כאלה בעתיד."

הוסיף הכותב: "אני מצטער, אך עלי להישאר בעילום-שם, בגלל מעמד בקהילה היהודית המקומית, ויחסי — כתוצאה מכך — עם הפקידים הישראלים כאן."

סטודנטים

אנחנו ניצלה אותו!

"מה יהיה הסוף / לשלטון הבלוזי?" — אילו שאל זאת אורח אחד, לא היה הדבר מטריד את הממשלה. אלא שהשבוע שאלו את השאלה הזו 8,000 אנשים, ולא בקול ענות חלושה. הם שאלו אותה בקול, שהידי' הד ביום החמישי בלב צפון תל-אביב.

היתה זו רק אחת מעשרות השאלות-סיס' מות שהושמעו בהפגנת הסטודנטים נגד העלאת שכר הלימוד, שאורגנה על-ידי הת' אחדות הסטודנטים — אירגון הגג של כל אגודות הסטודנטים בישראל.

קוקוריקו. העינים שכיסו באותן שעות אחרי-הצהריים את תל-אביב, היו מתנה מ' שמיים, שהוסיפה קדרות להפגנת הזעם, ו' כבר ברנצ היציאה ממקום הכינוס — כיכר דיונווף — היה ברור לאורחים התל-אביביים שניבצו בצידו הדרוך, כי הם עדים לא ל' הפגנת סטודנטים סתם, אלא להפגנה אנטי-ממשלתית חריפה, שכמוה לא נראתה בישר' אל מעולם.

ענייני שכר הלימוד נידחקו מעט הצידה. תחתם קראו אלפי הסטודנטים קריאות אה' רות:

- "ספיר לסיביר!"
- "אשכול וספיר — שני קוני למל!"
- "קוקוריקו תרנגול / אשכול השמיע קול!"
- "מי מי מי, ספיר לעממי!"
- "ברינג בק, ברינג בק, ברינג בק מיי מאני טו מיי!"
- "ספיר — Disappear!"
- "אנו לא אדישים / לממשלת טיפ' שיים!"
- "אחוז אחד מסומרפין!"

השיר שליכד את השורות, שהושר לפי מנגינה ידועה, היהיה מקצה ההפגנה אל